- जिल्म इन्हें त्यादि। वानरं जितं मन्वाने। ऽवगक्त् यते। विक्रमाभिजः

 श्रमात् गतवान् दिषः शत्रून् सिस्मियषमाणः उपहसित्मिकन्

 पूर्ववसानदति तङ्मायां व्यक्तिजिषुः व्यक्तीकर्त्तुमिकुः सिपूङर

 श्रशासनीतोट् तत्राञ्चेनन्द्रादति नकारे। नदिस्चाते॥ ५२॥
 - भ॰ दन्द्रजिदित्यादि। दन्द्रजित् खिविक्रमाभिज्ञः त्रतएव वानरं जितमभिक्षतं भन्वाना जानन् दिषः श्रत्रोः संसिस्यिषमाणः उपहित्तिमच्छः सन् मायां व्यक्तिजिषुर्यक्तीकर्त्तुमिच्छः सन् त्रात् गतः सिङपूङित्यादिना सिङ्गिऽन्जञ्च सनदम् दिष इति सन्नक्षे षष्ठी॥ ५२॥

जगित्यपविषुर्व्वायुः कल्पान्तद् व दुईरः। लोकाना शिशिषोस्तुन्द्यः क्रतान्तस्य विपर्यये॥ ५३॥

- जि॰म॰ जगत्यादि। कल्पाने युगाने वायुरिव दुर्धरः जगत्पिपविषुः पवितुमुत्चेप्रुमिकुः विपर्यये विनाशकाले लेकानाशिशिषोः भच वितुमिकोः कतानस्य तुल्पाऽगादिति पूर्वेण सम्बन्धः यूर्वविदय्
 - भ• जगदित्यादि। कोहणः जगत् भुवनं पिपविषुः पवित्रमुत्त्रे प्रमिच्छः कल्यान्ते वायुरिव दुईरः धर्नुमणका विपर्यये जगतां विनाणकाले लोकान् आणिणियाः व्याप्तमात्मसात्कर्त्तमच्छेाः कृतान्तस्य यमस्य तुल्यः ईटणदन्द्रजिदगादिति पूर्वेणान्वयः

क्षावप्तायाज्याका व्यक्तिवादीहरा । प्रशास्त्रायाका विष्